

Niespodzianki

Powiedzieć o Nim, że jest wspaniałym aktorem, to banal. A właściwie, co to znaczy – wspaniały aktor? Coś z tymi przymiotnikami przy nazwiskach jest nie tak. Wspaniały to dobrze, ale „bezpiecznie”, fenomenalny – lepiej, ale jakby specyficznie i równie „bezpiecznie”, z kolei wielki – mówi się o trzech, czterech niezwykłych. Gdyby użyć dzisiaj przymiotnika popularny – właściwie nie wiadomo byłoby, czy to aby na pewno komplement; znany – całkowicie „bezpiecznie” i przyjaźnie; dobry – godnie, ale jak na nasze czasy zbyt szaro; gwiazda – najczęściej

używane, bez znaczenia, bez zobowiązań, całkowicie bez oceny (o mnie, na wszelki wypadek, piszę się najgłośniejsza aktorka swojego pokolenia, co znaczy – chyba – że najgłośniejszy krzyczę, bo nie wiem, co by to miało znaczyć innego, taki jakiś przymiotnik z konieczności).

No więc powiedzieć o Nim wspaniały aktor, to banal. Jest aktorem cudownym, nieobliczalnym, zaskakującym i kochanym przez publiczność: od Janka Kosa przez wiele innych ról filmowych i teatralnych

(m.in. mojego oprawcy w „Przestłuchaniu”) do najcudowniejszej dla mnie roli w „Baalu” Brechta, w spektaklu Piotra Cieślaka w Teatrze Powszechnym, której nie zapomnę do końca życia. Janusz Gajos. W ciągu kilku ostatnich lat często grywałam jego żony, ostatnio panią Makbetową. Generalnie jest to miłe zajęcie, a „mąż” poza sceną i ekranem jest cichym, ujmującym i wzruszającym mnie swoją skromnością kolegą z tzw. zajobem, czyli przyjaźnią z komputerem.

Komputerem – jego miłością, jego cierpieniem, przyjacielem, wrogiem, nauczycielem cierpliwości i pokory, towarzyszem nie przespanych nocy, jedynym tematem jego opowiadań.

Kupił go kiedyś w Ameryce. Stało się to na moich oczach. Zawsze lubił zabawki. Budziki, aparaty fotograficzne, okulary, notebooki, termosy, walkmany, słuchawki itp. Mam gdzieś jego zdjęcie śpiącego w okularach słonecznych z aparatem fotograficznym w ręku i kamerą na kolanach. A kiedy patrzę na to zdjęcie, słyszę, jak dzwoni w jego kieszeni maszynka, która jego głosem przypomina mu o jakimś terminie.

Otóż nigdy nie uważałam się za demona seksu, ale komputer z Januszem postanowili to zmienić.

Nigdy nie zapomnę pewnego lotu do Ameryki i z powrotem, w trakcie którego Janusz „obcował” sobie ze swoim przyjacielem-komputerem. Na nieszczęście wszystkich pasażerów businessclass wgrał w komputer śmiech swojej ukochanej żony Elżbiety, który odzywał się za każdym razem, kiedy się Janusz pomylił. Śmiała się i śmiała, a w końcu, kiedy zasnął w powrotnej drodze, obudził nas wszystkich jego przypomnieniem z kieszeni, i radosnym głosem Elżbiety zawiadomił: „Witaj w domu!” A mieliśmy z powodu opóźnienia siedem godzin do lądowania!

Śmiałam się z tego długo, tym razem bezduszność elektronicznych przyjaciół wydała mi się zachwycająca.

Komputer Janusza. Wydaje mi się, że go znam. Wiem, czym się zajmuje i jakie ma wady. Wiem, że kiedy się zbuntuje, Janusz dzwoni do pewnego znajomego w Chicago, ojca chrzestnego tego skomplikowanego urzędnika, żeby coś poradził. Drogo wypada, ale to nieważne. Wiem, że Janusz z najwyższą pokorą pobierał w domu lekcje obcowania ze swoim skomplikowanym przyjacielem. Nie sądziłam, że zrobią mi taką niespodziankę. Otóż nigdy nie uważałam się za demona seksu, ale komputer z Januszem postanowili to zmienić i kilka nocy temu obdarzyli mnie ciałem Cindy Crawford. Nie mogę ochłonąć do dzisiaj. Dlatego to Państwu pokazuję, że zapowiadają się nowe niespodzianki. Janusz, całuję Cię. ♣

Krystyna Janda

PS Ukazała się okładka w jakimś „Życiu na gorąco”, a na niej portret mój i mojej córki, która mnie obejmuję. Tylko że moja głowa była ze zdjęcia chyba pana Maleckiego, a Marysi, przypuszczam, że zdjęcia Renaty Pajchel; ręce całkiem nieznanymi, których nigdy moja córka nie posiadała i ze zdumiewającym jakimś zegarkiem. Była to całkiem ładna praca jakiegoś komputera, i moge być jedynie wdzięczna, że nie obejmuję mnie np. Jerzy Urban.

OD REDAKCJI

Krystyna Janda znów wygrała! Została Laureatką TELEKAMERY '98. Czytelnicy pisma „Tele Tydzień” uznali Ją za najpopularniejszą aktorkę. Gratulujemy!

